

עובדתי, בין אם על יסוד התחושות הסובייקטיביות של העובד ובין בשל ניסיון להשיג מטרה אחרת. בשל כך, בתביעות מסוג זה על בית הדין לערוך בירור עובדתי ולהכריע בשאלה האם ההתנכלות הנתענת אכן התרחשה, וזאת על יסוד התרשמות בית הדין ממכלול הראיות והעדויות.

בית הדין קבע כי בנסיבות המקרה שבענייננו לא עלה בידי העובדת להוכיח שהתנהלות המעסיקה עולה כדי התעמרות או התנכלות תעסוקתית. נקבע כי במהלך חלק מתקופת העבודה יחסי העובדת והממונים עליה היו עכורים, אלא שהתנהלות המעסיקה לא הגיעה כדי התנהגות פוגענית המזכה בפיצוי.

נקבע כי לא נמצאו תימוכין אובייקטיביים לתחושותיה הסובייקטיביות של העובדת, ולפיכך יש לדחות התביעה לפיצוי בגין העסקה פוגענית, התנכלות תעסוקתית ועגמת נפש.



יוזכר כי גם בפסק הדין אשר ניתן ע"י בית הדין האזורי לעבודה בחודש 10/2018 (סעש 10-16-31108-10 ילנה מיטרוב נ' בקרה גבע אגש"ח בע"מ), נדחתה תביעת עובדת לפיצוי בגין התעמרות בעבודה. באותו המקרה, נקבע כי היו לעובדת יחסים עכורים עם עמיתותיה, אך מצב הדברים שתיארה אינו כזה המגיע כדי התנכלות תעסוקתית או פגיעה בכבודה המקנים זכאות להגנה משפטית. נקבע כי המעסיקה התנהגה וטיפלה בתלונות העובדת במהירות ביעילות ובאופן סביר והוגן, תוך שגילתה סבלנות כלפיה, אלא שהעובדת לא היתה מרוצה מאופן הטיפול בעניינה. ברם, בחוסר שביעות רצון זה אין כדי להוכיח את טענות העובדת כלפי המעסיקה. לכן, נקבע כי לא התקיימו נסיבות עובדתיות המצדיקות פסיקת פיצוי.

דיני עבודה עו"ד ונוטריונית עדי ביבר לקואה



נדחתה תביעה לפיצוי בגין התנכלות תעסוקתית של עובדת - אשר היחסים בינה לבין הממונים עליה היו עכורים

בפסק דין אשר ניתן לאחרונה ע"י בית הדין האזורי לעבודה, נדחתה תביעת עובדת לפיצוי בגין עגמת נפש והתנכלות תעסוקתית.

העובדת טענה שבמהלך תקופת עבודתה סבלה מהתנכלות תעסוקתית המזכה אותה בפיצוי. לטענתה, ההתנכלות התבטאה, בין היתר, בלחץ מתמיד בעבודה, הטלת משימות רבות ונוספות עליה במקום על עובדות אחרות, חרף מצבה הפיזי ובקשותיה; ובצעקות, קללות והשפלות מצד הממונים עליה.

בית הדין קבע כי עד כה טרם עוגנה ההגנה מפני התעמרות בעבודה או התנכלות תעסוקתית בחוק באופן מפורש, ובעניין זה הוגשו מספר הצעות חוק, אך כי היעדר עיגון חקיקתי אין בו כדי למנוע הגשת תביעות בעילה זו, ובמקרים החריגים המתאימים ניתן יהיה לפסוק פיצוי בגין הפרת חוזה העבודה מצד המעסיק באופן שגרם לעובד עגמת נפש.

נקבע כי כהתנכלות תוגדר התנהלות המהווה משום פגיעה בעובד או השפלה לאורך תקופה ובאופן חוזר ונשנה, באופן שהופך את סביבת העבודה לעוינת ויוצר הטרדה רגשית, לרבות התנהגות בריונית כלפי עובד במקום העבודה (כאמור בהצעות החוק).

התנכלות תעסוקתית תתבטא באופן מעשי במגוון של דרכים וביניהם פגיעה מילולית על דרך של צעקות או השמעת ביקורת לא מוצדקת, פגיעה במעמד העובד על דרך של השפלה פומבית או שמועות, מתן משימות מיותרות או משפילות - כל אלה לא נמקרה חד פעמי אלא באופן מתמשך.

בבירור תביעה לפיצוי בשל התנכלות תעסוקתית על בית הדין להתחשב בקשיי ההוכחה של טענה זו וחששם של עובדים אחרים לצאת בפומבי להגנתו של העובד התובע; ומנגד - עליו להתחשב בכך שעלולים להיות מקרים שטענות מסוג אלה יועלו ללא בסיס

1 יובהר כי האמור לעיל אינו מהווה ייעוץ משפטי או תחליף לייעוץ משפטי ואינו מהווה המלצה לנקיטת הליכים כאלה או אחרים או להימנעות מהם.



לתדהמת המשפחה, חברת הביטוח דחתה את התביעה בטענה שנכותו של בני לא נגרמה כתוצאה מתאונה, אלא כתוצאה ממחלה, ועל כן אין זכאות לפיצוי על פי הפוליסה.

לאור דחיית חברת הביטוח, פנתה אלמנתו של בני למשרדנו על מנת לבחון את זכאותה לקבלת תגמולי ביטוח בגין נכותו של בעלה המנוח.

זמן קצר לאחר פניית האלמנה למשרדנו, הגשנו תביעה לבית המשפט נגד חברת הביטוח לקבלת תגמולי הביטוח בהתאם לפוליסה שרכש המנוח, בצירוף חוות דעת אודות הקשר הסיבתי בין נפילתו של המנוח לבין נכותו.

רק לאחר הגשת התביעה לבית המשפט שילמה חברת הביטוח לאלמנתו של בני את תגמולי הביטוח בסך כולל של 150,000 ש"ח.

זהו מקרה נוסף בו חברת הביטוח משלמת לנפגע רק לאחר התערבות עורך דין המתמחה בתביעות ביטוח והגשת תביעה לבית המשפט. לכן, חשוב לזכור כי סירובה של חברת ביטוח לשלם תגמולים איננו סוף פסוק. בכל מקרה בו דחתה חברת ביטוח תביעה לתשלום מכוח פוליסת תאונות אישיות בטענה שלא אירעה תאונה, כדאי להתייעץ עם עורך דין המתמחה בתביעות ביטוח אשר יבחן האם על פי הגדרת "תאונה" בפוליסה יש זכאות לתשלום על הפוליסה, ויפעל למיצוי זכויות המבוטח.

דיני ביטוח
עו"ד לירון ביבר הררי



150,000 ש"ח לאלמנת גבר שנפל בביתו

בני (שם בדוי), גבר בן 74, נפל בכניסה לביתו כאשר התכופף על מנת להרים עיתון שהונח מחוץ לדלת, והחליק על שטיח הכניסה לבית.

כתוצאה מהנפילה נפגע בני בראשו וסבל מכאבים בגופו, אולם בדיקה רפואית שבוצעה באותו היום לא הדגימה ממצאים חריגים והוא נשלח חזרה לביתו. כעבור כמה שבועות התגלה דימום במוחו של בני והוא נזקק לניתוח דחוף לניקוז הדימום. כתוצאה מהדימום במוחו, סבל בני גם לאחר הניתוח ממצב בלבולי, חולשה וקושי בהליכה ובהמשך אובחן כסובל מדמנציה קשה והפך לנכה סיעודי מורכב. לאור כל אלה נותרה לבני נכות צמיתה בשיעור 100%. כעבור כחצי שנה נפטר בני כתוצאה מהדימום המוחי ותוצאותיו.

בטרם נפטר, בני, אשר בוטח בביטוח תאונות אישיות קבוצתי, פנה באמצעות משפחתו לחברת הביטוח לקבלת פיצוי בגין נכותו הצמיתה כתוצאה מהתאונה.





הסיכונים הכרוכים במעבר דרך השער החשמלי ולא פיקחה על ילדי המועדונית בעת שיצאו מהמועדונית; והן נגד יצרנית השער החשמלי, אשר ייצרה ו/או התקינה ו/או סיפקה שער חשמלי מסוכן ואינו בטוח לשימוש ולא סיפקה את השער החשמלי יחד עם אמצעי בטיחות בסיסיים שנועדו להגן מפני פגיעה בבני אדם.

בסופו של דבר, תביעתו של אלי הסתיימה בהסכם פשרה, לפיו קיבל אלי סכום ראוי המשקף את מלוא נזקיו עקב התאונה.

כדאי לדעת - תביעת נזיקין מתיישנת בתוך 7 שנים מיום התאונה; ואולם לקטינים, שבע השנים מתחילות להיספר מעת הגיעם לגיל 18.

דיני נזיקין עו"ד ליטל ביבר חייקין



נפגע משער חשמלי ופוצה בגין נזקיו

אלי (שם בדוי), נפגע בהיותו קטין בן 8, בעת שנלכד בין שער חשמלי לבין עמוד ברזל בשער הכניסה למועדונית בה שהה.

אלי, אשר רצה לצאת מהמועדונית, התקרב לשער החשמלי והעביר את ידו דרך השער לכיוון מפסקי הפיקוד על מנת לפתוח את השער החשמלי, ואולם עוד בטרם הספיק ללחוץ על המפסק, החל השער להיפתח על אלי. כתוצאה מכך, נלכד אלי עם גופו בין השער החשמלי לבין עמוד הברזל והוא נפגע בכל גופו. ידו השמאלית נמחצה על ידי השער החשמלי ורגלו נחתכה מגלגל השיניים של השער החשמלי.

בדיעבד התברר, כי השער החשמלי נפתח לאחר שאחד מעובדי המקום הגיע לשער החשמלי עם רכבו ולחץ על שלט על מנת לפתחו.

מיד לאחר התאונה, הובהל אלי באמבולנס לחדר המיון בבית החולים, שם נמצא כי הוא סובל משבר בזרוע שמאל.

אלי המשיך מעקב וטיפול רפואי אצל רופאת המשפחה ואצל מומחים בתחום האורתופדיה.

שנים לאחר התאונה, נותר אלי כשהוא סובל מכאבים, רגישות והגבלה בטווח תנועות זרוע שמאל.

אלי פנה למשרדנו כמעט 17 שנים לאחר אירוע התאונה על מנת לבדוק אפשרות לתבוע פיצוי בגין נזקיו עקב התאונה - חודש לפני התיישנות התביעה.

אנו הגשנו תביעה דחופה הן נגד העירייה אשר הפעילה את המועדונית, בטענה, בין היתר, כי החזיקה שער חשמלי מסוכן ואינו בטוח לשימוש, לא דאגה להזהיר את ילדי המועדונית בדבר

